

עה ימים בכלא יפו, בו פגש "טיפוס שעורר בי התעניינות" כששאל את השוטרים מי הוא סיפרו לו שהאיש היה שמואל גירסי שרצח את לונה סליק על חוף ים יפו בדקירות פגיון (העולם הזה 748). משהוכנס לתא שלו, שוחח גירסי תורכית עם אסירים אחרים, עד שעיף ושכב לישון. מספר יהודה: "הוא ישן כל הלילה בלי להתעורר, בזמן שאני הסתובבתי על רגלי, גרדתי את גופי עליו רחשו כינים". משאחר חלוקת הלחם, נשאר אדם ללא מנה, לקח את מנתו של אסיר אחר, גרם בכך להתרגשותו של גירסי שאמר לו: "אתה לא בן-אדם, אי-אפשר לחיות אתך". תשובתו: "אני לקחתי לחם מפני שהייתי רעב ואתה שחטת אשה כמו עז". כששמע אחד האסירים, יוצא תורכיה, שעלבו בן-אדם (גירסי), הת-

מסטרתי שכללה ארבעה אנשים, ביניהם עברה הסכין מיד ליד: מסרי שמצאה ומסרה בתחנת הנפה לסמל סגל, שהעבירה לסמל אהרנקרנץ לרישום ביומן המשטרה בנוכחותו של הקצין מוזס.

דרכי חיים לאך אחד לא היה איכפת

לאחר 31 שנה בארץ, בעשרים וחמש מהן עבד כפועל-בניין, נודמנה לבסוף, ליהודה אדם, 49, אב לשני בנים, חתית-חיוו. ספורו: בשבת בבוקר יצא רגלי, דרך יפו, לביקור בבית דודתו שעלתה מרומניה זמן קצר לפני כן, משפגש, בקרבת בתים, קבלן בניין מי מיודעו, נענע בראשו לשלום, המשיך ללכת.

פניו כמוצג, הביא בכך את מהלך החקירה לנקודת קפאון. אך לייבוש מסרי הפתיע את בית-המשפט בגלוי חדש, שכיון את מהלך החקירה לאופי קים ברורים יותר. הגלוי: סכין מטבח בעלת ידית עץ אותה מצא מסרי רטובה בין שישי כנינים יבשים במגרת ארון מטבחיה של משה פתח קרובלניק, כשעלה לביתה, בבוקר הרצח, לשם חקירה.

הסביר מסרי לבית המשפט: בחוץ מונח אדם הרג. השעה 6:00 בבוקר. על השולחן בטבח לא נראו סמני אוכל והסכין הייתה רטובה. חיברתי שניים לשניים, התרמתי את הסכין. גוסף לסכין הציג מסרי לפני השור פש סינור אשה, אותו מצא תלוי על חבל בחצר קרובלניק שנשא כתמי דם חזורים שי-

רדומים במחסן, אף כי למעלה משלושה רבעים של תוכנם היה מיועד לאזור תל-אביב. אותה שעה היו מונחים למעלה מ-10.000 שקי דואר נוספים באניה אמריקאית, א/ק ארמונט, שכנתה של א/ק אברהם גרץ בנמל.

אמר יצחק ציוניק, מנהל נמל תל-אביב: משרד התחבורה מפלה לרעה את נמל תל-אביב, גורם עיכוב לדואר חיוני ומבזבז דברי זים, כי אלפי השקים יצטרכו לנוע מחיפה לתל-אביב על צמיגים יקרים, בעזרת בוזין יקר. אולם פקיד הדואר נמל משך בכחפיו, אמר: "בתל-אביב אין לנו מגנון ואין לנו מחסן שיעכל אלפי שקים. כאן אפשר לפרוק ר קאלף שקים, לכל היותר, מה אפשר לעשות?"

משפט

תה עם או בלי לימון

בין 100 הציגים שנכלאו במחנה ריכוז בקרבת אלכסנדריה, מצרים, אחר ה-15 במאי 1948, נמצא צעיר יהודי, לייבוש מסרי, שי הכנן בתקופת מעצרו (15 חודש), יחד עם שמושה מחברי המערכת העכשוית של אזור ישראל. העתון הצרפתי התל-אביבי (ברחה לישראל, משוחרר ב-14 אוגוסט 1949) ל-אחר שבדרכונו הטבעה החותמת: "ציאה ללא סיבה", עלה ארצה, הצטרף לגרעין התי-ישובתי, שעלה להכשרה בקבוץ יהום (ליד תל-מונד). לאחר חמשה חדשים, נשקף הגר-עין בחיי הקבוץ שכללו בין השאר לינה ב-מקלחת (מחוסר דיוק), עבר מסרי לתל-אביב, התגייס למשטרת ישראל, החל מסייר בלילות בניידת תחנת הנפה הדרומית (ע'מי) באזורי הפשע של יפו.

בספטמבר שעבר, לאחר שהצליח להשיג לעצמו שיכון ברמלה, ביקש מסרי מהקצין הממונה עליו החלפת סיוור היומי בתורנית לילה. סיבתו: עליו להעביר את אשתו, בתו ואת הדייטת ממחנה המעצר בבאר-יעקב אל ביתו החדש. אותו לילה זימן המקרה למסרי את ההרפתקה המרתקת ביותר בדבריו ימיו כשוטר משטרת ישראל: לאחר שנהקבלה במ-כונית השיטור הודעה אלהוטית על מציאתו של פצוע ברחוב 199, יפו, הגיעה המכונית למ-קום בשעה 5:40 לפנות בוקר. על גבעה, מול בית קרובלניק, בין שלוש נאספים, נמצאה גווייתו של נסים לוי שנפח את נשמתו בטרם הגיעו השוטרים. מסרי שהודיע למוקד שהפי-ציע הפך מה, גילה סימני דקירות סכין וגי-שיכות כלה, החל בחקירה הנאספים, ביניהם

נשארו בו למרות הנסיון שנעשה לשטפס. **תיאטרון קאמרי?** משנמנה היה שה-מוציגים היו משכנעים די צרכם, טען גורלי: מסרי אינו אלא שוטר שעדותו פסולה, מאחר שעל פי החוק חייב קצין להעיד. הוא לא שכנע בכך את השופט, נשיא בית-הדין ה-מחוזי ד"ר נתן בריזכאי, אשר הסכים לקבלת עדותו של מסרי. אולם גורלי המשיך לחקור את מסרי חקירת שתי וערב שנמשכה כשלוש שעות:

גורלי (אל מסרי): למה חזרמת את הסכין? ד"ר בריזכאי (אל גורלי): מה אתה שואל שאננות, החקירה הובילה אותך אל הבית. אדם מת מונח בחוץ וסכין רטובה במגרה. גורלי (אל מסרי): ראית סמני דם על הס-כין?

מסרי: לא.

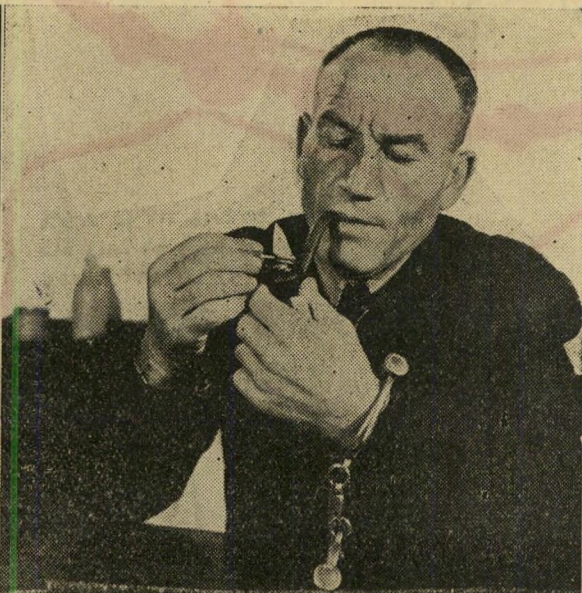
בומחה משטרתי הסביר שהמעבדה המש-רתית גילתה על הסכין סמני דם, עורר בכך את גורלי לבטוי, שגרם להתרגשות באולם בית הדין: זוהי העלילה של המשטרה, היא שמה את הדם.

ברזכאי (אל גורלי): אתה הרעלת את ה-אירה (בבית-המשפט). אל טגן פרקליט המחוז, נתן קנת: יש לברר את אמיתות ההאשמה, ולמקרה שאינה נכונה לתבוע את מר גורלי. אל גורלי: אתה אחראי עבור מה שאמרת. גורלי: כן, המשטרה שמה את הדם, ייתכן שרק מתוך רשלנות ולא בכונה.

אחר ניסה גורלי להוכיח שמסרי מצא את הסכין לאחר שטפל במת, השאיר בה סכני דם בידיו המגואלות. אך מסרי הדגים לשופט תפיסת סכין בקצות האצבעות שהונחו על קצות הידית והלהב שלאחריה עטפה בנייר. גורלי לא נכנע, הסתמך על העובדה שה-שוטר מסרי שתה באותו בוקר הה בבית קרובלניק אותו הגישה לו אם האחים, שאל את מסרי: אתה שותה תה עם או בלי לי-מו? ניסה לשכנע בהנחתו, המרקבלת על הדעת, שאגב פילוח הלימון השתמש מישו בסכין, חתך לעצמו את הדי, השאיר על ה-סכין כתמי דם.

תשובת מסרי: "איך שמתחשק לי". התערבות השופט בריזכאי: "מה זה כאן, תיאטרון קאמרי?". אחר ירד המסר על אולם בית-המשפט רוב צופיו יצאו להנפש במזנון. אמר גורלי במד-נון: מסרי זה מסר את העדות האובה ביר-תר ששמעתי.

התוצאה מקבלת הסכין כמוצג ע"י בית-הדין: להמשך המשפט נקראה חוליית עדים

פועל-בניין יהודה אדם ופסל נאשם ברצח שמואל גירסי

...עם אלפי כינים

נפל על יהודה אדם. פרצה תגרה, בה השתתף התא כולו, וכתוצאה הועבר ייבו של אדם לתא אחר.

למחרת, משנחה על יהודה השראה אמנותית (חובבתו: פיסול), התפיס עם גירסי שהס-כים לעיצוב דמותו בחומר פלסטלינה (המצויה בכיסו של יהודה תמידית).

אזיק למזכרת. עם תום השבוע בכלא יפו הוחזר יהודה אדם למשטרת ע'מי, רתוק באזיקים אל אסיר שני, משהופרד מן האסיר, נשאר אזיק אחד תלוי ברפיון על ידו השמא-לית, בלי שיוטר על-ידי השוטר ששחרר אותו. אדם יצא לחפשי לאחר שהטמין את האזיק מתחת לשרוול מעילו (המפתח נשאר במש-טרה).

שבוע ימים לאחר מכן עוד הסתובב יהודה אדם והאזיק נתון בידו, מוטרר בשרוול, כשהגיע לירושלים בעניין עבודתו, חיטט בין חפציו, אותם השאיר בירושלים שלשה שב-עות לפני מאכרו, מצא: מכשירי רופא-שניים שקנה בחנות גרוטאות, בהן השתמש לעבר דות פיסול. הוא ניסה אחד מהם, ניסה את השני ובעזרת השלישי הצליח לפרק את ה-אזיק, טמן אותו בין חפציו. אמר יהודה: הם (המשטרה) לא יראו אותו יותר, אשמור אותו למזכרת.

הארץ

ארון בגדים בעל 3 דתות (הארץ)
מרים גץ, קריית מטלון
ארון זהיר, שלוש תעודות כניסה לג'עדן טובות מאחת.

היה זה נצחוננו 38 של מרציאנו, בן ה-27, הנחשב בעיני רבים כאלוף העולם הבא (ספורט ישראל)

יעקב הרנשטט, נתניה ומתי תיערך הקתחות המכרעת בין שני העולמות?

דרושה תופרת מושלמת לילונות, במכונה חשמלית או מתלמדת (מעריב)
אילה ישרון, חיפה כמה שנים עוד צריכה המכונה המסכנה ללמוד?

השבוע עמדו על תלון שמונה קומות הבניין הגדול ביותר בארץ (העולם הזה).
שולמית לוריא, תל-אביב הסקרנות החזיקה אותו.

שוטר-עד לייבוש מסרי

סינור אשה...

מצא את יהודה קרובלניק, הצעיר בין שני האחים (השני: ירוחם) שהואשמה, לאחר מכן, ברצח לוי, שקפא מקור הבוקר בגופייתו וב-תחזיונו, עליהם בלטו כתמי דם. משושאל יהודה לפרשם, אמר למסרי: "הכלב שלי נשך אותו. הוא גנב."

"מני לך?"
"אמי ראתה אותו בחצר."
שניים לשניים. האחים קרובלניק הגי-עו: לבית המשפט, ועוזר מפקח מחוזי שמיל-גובסקי הביא אצלו ערבי אותו מצא ליד גופת הנרצח, כמוצג בית-הדין. כאשר העיד מומחה משטרתי שהשערה שנמצאה דבוקה ללהב הפגיון מודהה עם שערות יאשו של יהודה קרובלניק, טען לעומתו ע"ד גורלי המגן על הנאשמים: האם אתה חושב שאין עוד אדם בעולם עם שערות זהות? נאלה של יהודה קרובלניק, גורלי הצליח לבטל את ה-